

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja:

v Ljubljani na dom dostavljen
celo leto K 24—
pol leta 12—
četrt leta 6—
na mesec 2—

v upravnistvu prejemati:

celo leto K 22—
pol leta 11—
četrt leta 5-50
na mesec 1-90

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knafljeva ulica št. 5, (I. nadstropje levo), telefon št. 34.

Izkušnja vsak dan svojo iznajdnost in pravilnost.

Inserati veljajo: petstopenjska petletna vrsta za enkrat po 14 vin, za dvakrat po 12 vin, za trikrat ali večkrat po 10 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru. Upravnistvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inserati itd. to je administrativne stvari.

Posamezna številka velja 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira.

Narodna tiskarna telefon št. 35.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:
celo leto K 25—
pol leta 13—
četrt leta 6-50
na mesec 2-30

za Nemčijo:

celo leto K 28—
za Ameriko in vse druge dežele:
celo leto K 30—

Vprašenjem glede inseratov naj se priloži za odgovor dopisnica ali znamka. Upravnistvo: Knafljeva ulica št. 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 35.

Po zasedanju deželnega zbora kranjskega.

IV

Dr. Pegan, šele nedavno v celjskih narodnih krogih bojkotovani advokat, včasih temeljito se zaljubljal v bujnokipeče lepote narave in veseljakar prvega reda se je mahoma prelevil v slovenskega patrijota in Alojzijevo stroga asketa. Možeček je popolnoma skregan z bontonom ter ni videl Veselovega »Olikanega Slovenca« šele svoj živ dan. Kar je na dr. Kreku pristno, samoraslo, neprisiljeno, to vse je na dr. Peganu ordinarna, pretirana kopija, potencirana s popolnim defektom enoblesne oblike. Dr. Pegan si domišlja, da markira v S. L. S. inkarnacijo demokrata, če se vede čim najbolj možno neuglajeno, odurno in arogantno, če nastopa korporalsko in »permejdusko« in če krivi svoje usne v strupenozasmehljiv zasmeh. Vloga Mefista pa zahteva duhovitega glumca, ki sta mu blazirana humornost in elegantna ležernost čisto naraven izraz prefinjene bitnosti. Irhovina seveda ne usposablja niti v Slovenceh nikogar, da bi dandanes mogel komu imponirati, zlasti še, če je njegov horizont toli obupno tesen, kakor je dr. Peganov. Popolnoma smo prepričani, da se dr. Susteršič, Povše, Pogačnik in dr. Žitnik prav večkrat hudo ženirajo tovarištvu Peganov, ki jih blamirajo pred vsem kulturnim evropskim. Ker motri dr. Pegan vse iz zable perspektive ljubljanskega Alojzijeveca in ker misli, da je zaduhla vinska klet »Uniona« najvišji plod modernega duha, je seveda težko polemizovati z njim. Može še ni bil nikdar v širokem svetu, ničesar se ni videl, ničesar slišal, zakaj vse njegovo življenje se je doslej gibalo med najbolj omejenimi filistri in po najskritejših kotičkih »la per fajnostre«. Zato pa je resnično obupno, če se znajde tak reaktivni rezev naenkrat na stolčku deželnega odbornika. Hudo je, da mora tak ignoranten mladič, ki se doslej nikdar ni bavil z resnim javnim življenjem, z javno visoko politiko in z upravnimi vprašanji, da mora tak naivnež prevzeti kar čez noč n. pr. kritiko ljubljanskega mestnega gospodarstva. V ljubljanskem občinskem svetu sede zreli, razsodni, mirno premišljeni ljudje, ki imajo — vsaj iz dolgoletne prakse — jasen vpogled v vladajoče razmere in potrebe. Recimo, da se je tudi sedanjí občinski svet včasih zmotil, vračunal, zaletel, — recimo, pravim. Gotovo je prislovica »Errando discimus« veljavna tudi za ljubljanski občinski svet. Vsega, tudi najljajšega se je pač treba šele učiti, in le v Slovenceh je menda razširjena bolezen, da se smatrajo zeleni teoretiki vedno pametnejšim, kakor so izkušeni praktiki. Tisto prokletko vsebojezanstvo ni menda nikjer toli razvito, kot v našem narodu; zato pa se iz vedno izpočetka riskovanih poizkusov ne moremo dvigniti višje prav v nikaki zadevi. Tako smo povsod le pri začetku, ker razvoja naša nestrpnost ne zna dočakati. In dr. Pegan si je upal sesti na sodni stolček nad ljubljanskim občinskim svetom, ko vendar ta nezreli možeček nima niti trohe kakšne prakse v občinski upravi. Ljubljanski občinski svet dela vse javno ter razpravlja v javnih sejah celo o stvareh, ki bi jih večinoma povsod javnosti prikrili. Toda ljubljanski občinski svet nima in noče ničesar skrivati. Mestno gospodarstvo leži razgrnjeno pred ljubljanskimi volileci; vsi obračuni in proračuni natisnejo ter publicirajo. Tu je docela izključeno vsako slepomišljenje. Vsakomur so duri županov odprte, da izrazi svoje želje, zahteve in ugovore, strokovni referentje mestnega magistrata dajejo pojasnila vsakomur, ki pride k njim s primerno obliko in maniro. Seveda mestni uradnik zato še ni javen blepec ter se zna prepotentnežev orestiti, če treba, zaradi ugleda urada. Slučaj magistratnega ravatelja Vodičine, ki je moral javno primerno zavrniti dr. Peganove izmišljotine, pa dokazuje, kako težavno je uradovanje, ako ima uradnik posla z ljudmi, ki resnico hotoma falzificirajo. Proti držnim lažem in hudobnim zavijanjem se je seveda težko boriti, ker laž ima sicer kratke, a tudi urne noge. Najslabše se najlaže in najhitreje verjame. Zlasti v sovražnih in neinformiranih krogih se prodajajo najdebelejše nerresnice za čisto resnico. To ve dr. Pegan, zato je govoril v deželnem zboru skozi okno za klo-

rikalne otrobnike brez lasnega kriterja n. pr. o mestni elektrarni. Dejal je: »O mestni elektrarni ste pisali, da je vzorna. Toda o tej strojni stavbi ste morali sami dobiti prepričanje, da je nezadostna, nepopolna, kar ste dokazali s tem, da izkušate vedno bolj omejevati električno razsvetljavo. Imeli ste vodne moči na razpolago, a jih niste porabili. Bilanca elektrarne je potvorbena, ponarejena. Niti enega krajačarja ni odpisane od strojev, niti od stavbe. V desetih letih se vendar izpremeni vrednost, in znano je, da se mora letno vsaj 10 % odpisovati od prvotne vrednosti. Zato ni dobiček 40.000 kron pravi.

Tako je govoril dr. Pegan, a vsaka beseda je bedarija in nerresnica. Mestna elektrarna je resnično vzorna, tako vzorna, da je premajhna za vse ogromne zahteve mesta in obrtov ter prometa. Naprava se je toli izvrstno obnesla, da bi brez nje Ljubljana sploh ne mogla obstajati ter bi bilo res najbolje, da se mestna elektrarna kmalu še razširi in še popolni. Toda občinski svet si je znal tako razširjenje in z njo zvezane nove troške prihraniti ter vrhu tega napraviti še profit. Mestna občina je namreč prav spretno izbrala položaj ljubljanske plinarne, se je malone polastila ter si pri razsvetljavi mesta pridobila s tem na leto najmanjše 25.000 K. Plinarne mora razsvetljevati brezplačno vse notranje dele mesta in mora sama, ob svojih troških polagati nove in izmenjavati stare plinovce cevi. Vrhu vsega tega dobička pa ima mestna občina še denaren profit od plinarne, ki mora občini plačevati vsako leto 10.000 K v gotovini. S tem, da se je pritegnila tudi plinarne k javni razsvetljavi, se je razbremenila elektrarna, ki je zdaj še ni treba razširjati, ter je za vedno množice se obrti, za prometne svrhe in za luči po hišah in ulicah vedno dovolj elektrike na razpolago. Danes se Ljubljani ni treba bati, da jo kdaj ponoči mahoma zagrne tema, ker v rezervi imamo vedno še plinarne.

Kar se tiče vodnih sil, ki jih je imelo mesto na razpolago, a jih ni izrabilo, pa je resnica zopet drugačnejša. Mestna občina se je prav resno potezala za te vodne sile, a oš klerikalec Pavšar je nahujskal vse mlinarje i. dr., da so lepi načrt ljubljanske občine z nečuvno samogoltnostjo

prekrižali. Dr. Pegan morda tega ne ve, saj je sila neveden; ako pa ve, je njegovo čenčanje dokaz njegove izredne hudobnosti.

Tudi ni resnica, da donša mestna elektrarna le 40.000 K dobička, ker ga donša celo okoli 50.000 K. Da, da, g. dr. Pegan, toliko denarno korist donša elektrarna občini poleg svoje praktične, seveda le modernemu naprednjaku simpatične koristi. In vsi odpisi, o katerih nima dr. Pegan niti pojma, se vsa leta izvršujejo natančno po pravih dvojnega knjigovodstva; tudi so jasno tiskani v obračunih, iz katerih vsakdo — seveda, če pozna moderno računovodstvo — lahko čita, kaj in koliko se je letno odpisovalo. Mi smo čitali, da so odpisi pri mestni elektrarni od njene otvoritve do 31. decembra 1908 — izraženi v raznih rezervah — znašali: Za stavbe 1 % t. j. 8093 kron 56 v, za parne stroje in kotle 5-1 % t. j. 125.533 K 23 v, za pisarniško opravilo in orodje 5 % t. j. 3483 kron 66 v, za električne aparate 7-5 % t. j. 12.221 K 09 v, za akumulatorje 4-4 % t. j. 41.109 K 79 v, za elektrovodno mrežo 2 %, t. j. 59.734 K 69 v, za telefonsko napravo 1-4 %, t. j. 235 K 33 v, za elektroštevce 10 %, t. j. 33.671 K 28 v in za transformatorje 5 %, t. j. 13.284 K 84 v. Skupaj se je torej do 31. decembra 1908 odpisalo 297.372 K 47 v.

In dr. Pegan, ta novoizkuhani kritikun govori o falzificiranju in da ni niti krajačar odpisal! Toda — seveda! — mladi gospodarski kritik ne zna niti čitati modernih obračunov, a menda tudi njegov žalostni informator ne. Zgodilo se je namreč, da je deželni odbor, ki ne zna čitati, vprašal mestni magistrat, ali so v anuiteti zapadene le obresti ali le amortizacija; — mestni magistrat pa je moral učiti dež. odbor šele čitati, da sta v anuiteti zapadena oba. namreč obrestovanje in amortizacija. Tako se godi arogantnim kritikom a la dr. Pegan, ki nimajo niti najbledejšega pojma o knjigovodstvu in o trgovskih knjigah, a vendar z odurno oblastnostjo zabavljajo tam, kjer jim gre še vloga abecedarja.

Cato.

„Slovanska Enota“.

Včeraj so bili pri Bienertlu zastopniki »Slov. Enot« poslanci Hruban, Pacák, Ploj, Šusteršič in

Udržal. Razgovor z min. predsednikom je trajal skoro tri ure. Zastopniki »Slov. Enot« so parkrat Bienertla opozorili na svoječasni sklep »Slov. Enot«, da vstopi v vladno večino šele takrat, kadar se izvrši rekonstrukcija. Opozorili so ga, da absolutno odklanjajo samo dopolnitve ministrstva s češkim ministrom-jakom in poljedelskim ministrom. Izjavili so, da v svrhu dopolnitve ministrstva noben Čeh ne more vstopiti v kabinet.

Ministrski predsednik je odgovoril, da hoče predvsem počakati, kako se bodo stvari razvijale v parlamentu. Storitji je treba vse, da bo parlament delozmožen. Vlada bo v tem oziru gotovo storila kar bo mogla. Min. predsednik je zastopnikom izjavil, da za sedaj ne misli na rekonstrukcijo kabineta in da tudi ne misli poklicati v kabinet kakega Jugoslavana. Dogodki v češkem in štajerskem deželnem zboru da so pokazali, da za rekonstrukcijo ni potrebnih stvarnih predpogojev. Poskusil bo vnovič med Čehi in Nemci v češkem deželnem zboru doseči sporazum in po Veliki noči češki deželni zbor zopet sklicati. Včerašnja konferenca — tako je mnenje v slovanskih parlamentarnih krogih — situacije ni izboljšala; odločitev leži pri Poljakih. Predsedstvo »Polškega kluba« ima danes popoldne razgovor z Bienertom. Po včerašnji konferenci je imel posl. Glombinski z zastopniki »Slov. Enot« daljši razgovor. Praška »Union« piše: »Slov. Enota« in češki poslanci so odklonili ponujano odplačilo in so s tem ravnanju v smislu Pacákovega sklepa. »Slov. Enota« čaka, da bo Bienert s svojo latinščino pi kraju in da pride s sprejemljivimi predlogi. Min. predsednik je opetovano zamudil priliko ustvariti boljše razmerje med vlado in slovanskim opozicijskim blokom. Če je opozicija do danes izdržala, bo lahko to storila tudi še naprej.

Poslovnik posl. zbornice.

Pokazalo se je, da sprememba poslovnika, ki jo je poslanska zbornica pred Božičem lanskega leta sklenila, ne odgovarja popolnoma nekim zakonom iz l. 1873. in 1875. Treba bo torej poslovnik nekoliko korigirati; marsikje je treba tudi jasnejših izrazov. Sploh je pa sedanja sprememba poslovnika samo za-

LISTEK.

Shakespeare in njegova ljubica.

(Dalje.)

Že v starosti osemnajstih let je bil Shakespeare prisiljen se proti svoji volji poročiti z Ano Hathaway, katero je potem sovražil vse svoje življenje. Imel je namreč izbrano že drugo nevesto in je že zaprosil cerkveno oblast za dovoljenje se z njo poročiti. To pa sta izvedela varuha Ane Hathaway in sta po tedanjih postavah dosegla, da se je moral Shakespeare z njo poročiti in sicer tekom štiriindvajsetih ur, sicer bi bil šel v zapor. Vzrok temu se je pckazal čez šest mesecev po poroki, ko je Ana povila otroka. Morda je bila za Shakespearea in za evropsko kulturo prava sreča, da se je tako zgodilo.

Shakespeare je namreč dolžil svojo ženo, ki je bila starejša od njega, da je izrabila njegovo neizkušnost in njegovo vročkrvnost ter ga sama zapeljala, z namenom ga prisiliti, da se potem z njo poroči. Shakespeare tega ni nikdar odpustil svoji ženi. Bilo mu je neznosno, živeti z

njo pod eno streho. To merda kričevno, iz egoizma izvirajoče sovraštvo, je Shakespearea napotilo, da je zapustil Strassford in prišel v London. Tam je prvič videl gledališko predstavo — da se to ni zgodilo, bi bila svetovna literatura danes revnejša za celo vrsto najznamenitejših del.

Toda ta prva in tako bridka izkušnja z ženskami ni nič ublažila Shakespearejeve strasti po ženskah. Edino, kar so Shakespearejevi sodobniki sporočili poznejšim rodovom o njegovem intimnem življenju sta dva dogodka donjuanskega značaja. Nekega večera je igralec Budbage igral Riharda III. Na odrs se je s svojo soigralko domenil, da jo obišče po predstavi in da ostane pri njej čez noč. Shakespeare je ta domenek slišal in je prehitel svojega tekmeča. Prišel je prej k igralki in bil — sprejet. Ko je potem prišel Burbage, ga je pozdravil Shakespeare z ironičnimi besedami: Viljem zmagovalce je bil hitrejši kot Rikard III.

Druga tradicija iz tistih časov pravi, da je Shakespeare imel v Oxfordu sina. Kadar je namreč potoval v svoj rojstni kraj, v Strassford, je moral prenočiti v Oxfordu. Nastal se je vselej v gostilni nekega Johana Davenanta, ki je imel inteligentno in lepo zeno. Po številnih oblikih Shakespearejevih je lepa krečarica

povila sina, ki je postal pozneje zelo čislani dramatični pisatelj in ki je splošno veljal za Shakespearejevega sina.

Toda to vse so bile le ljubezenska razmerja za kratek čas, pri katerih ni Shakespearejevo sree nič govorilo.

Eno samo žensko je Shakespeare resnično ljubil, z vsemi silami svojega srca — to je bila Mary Fitton, časna dama kraljice Elizabete. Bila je to edina ženska, kateri je bil Shakespeare udan iz vse duše, edina, ki je vplivala na Shakespearejeva dela. Harris pravi, da so Shakespearejeva ljubezen do nje zreali v neodločnosti Hamletovi, v ljubosumnosti Otelovi, v trpljenjih kralja Learja, v trpkosti in grenkobi v »Troilus in Cressida«, v strasti Antonijeji in v magični sliki Kleopatru, v kateri je Shakespeare združil vse značajne poteze ljubljene Mary Fitton.

Hamlet zaljubljen v Kleopatru — to je po Harrisu tragedija Shakespearejevega življenja.

Hipoteza o Shakespearejevi ljubezni do Mary Fitton ni nova. Že nekateri literarni kritiki so zastopali to mnenje, sklicujoč se pri tem na Shakespearejeve sonete. A bili so tudi kritiki, ki so trdili, da o ti Shakespearejevi soneti posevdeni mlademu — moškemu. Še danes je zelo razširjeno mnenje, da prijateljstvo

med Shakespearejem in njegovim misterioznim prijateljem W. H. (najbrže William Herbert lord Pembroke) ni bilo posebno nedolžnega značaja, dočim je Oskar Wilde v znani noveli »Portret gospoda W. H.« zastopal mnenje, da je bil ta Shakespearejev prijatelj — mlad igralec, ki je v gledališču igral ženske vloge.

Harris je to vprašanje obširno pretresel in preiskal in našel mnogo analogij pri pisateljih italijanske renezance. Njegovo mnenje je, da je ta razlaga neosnovana. Epizoda, ki veže oba dela sonetov mu pojasnjuje, da je Shakespeare poslal svojega najboljšega prijatelja k ljubljeni Mary, naj bo tolmač njegovih čuvstev — a prijatelj in Mary sta se zaljubila drug v drugega in Shakespeare je izgubil oba.

Mary Fitton je bila ženska recimo brez predsodkov, vročkrvna in zaljubljene nature. Med veliko veselo dušo Shakespearejevo je Mary spravila v obup s svojo nevesto. Vsa čas je imela drugega ljubimca in ta bridka razočaranja so Shakespearea iz avtorja prečnih veseliger spremenila v avtorja največjih tragedij, kar jih je ustvaril doslej človeški um.

Odkar jo je Shakespeare spoznal, torej od l. 1597, jo je zapletal v vsako svoje delo. Najprej ji je v svojih igrah dajal mesto manjšega po-

mena, a naj je je oblekel kakorkoli, njo edino je vedno natančno popisal in slavil njeno lepoto, bledi obraz, blesteče oči in črne lase, ki so bili v tistih časih na Angleškem zelo redki in ki se jih nihče ni upal hvaliti, kajti kraljica Elizabeta je bila rdečelasa in je imela rada, da so pisatelji slavili njeno lepoto. A kakor je bil Shakespeare odvisen od milosti kraljice Elizabete, slavil je v svojih delih vendar črne lase svoje Mary Fitton.

Tudi ko je Shakespeare že natančno vedel, da mu je Mary nevesta se je vendar vedno vračal k njej. Mary je imela troje nezakonskih otrok, vsakega z drugim moškim, a naj se je Shakespeare še tako trudil, da bi iz svojega srca iztrgal strastno svojo ljubezen do te ženske, se mu vendar ni posrečilo. Hamlet je najbolečnejši vzklík te njegove moralne oslabelosti vsled katere mu ni moglo osvoboditi se iz ljubezenske odvisnosti od lahkožive Mary. Zdaj sklepa, da je zapustil in da se ji maščuje za njeno varanje ter ji tako poplaca vse dušne bolesti in vsa trpljenja, ki mu jih je provzročila, a komaj je prišel do tega sklepa, ga že sam opusti, ker je hrepenenje po njeni ljubezni večje, kakor želja po svobodi in maščevanju, ker je srce močnejše kakor pamet in samospoštovanje.

(Konec prihodnjak.)

Slovari in Slovariki! Ne zadržite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Ustna voda
"EUODIN"
Specijalitet za kadike.
Cena 2 kroni.
4813 Glavna založna hiša
Ob. pl. Trakčev v Ljubljani.

Serravallo
Železnato Kina-Vino
Najbolj znana zdravila na Dunaju 1900:
Dobro odlikovanje in čestni diplom
k visoki kraljevi.
Povzroča voljo do jedi,
okrepi živce, poboljša
kri in je
rekonvalescentom
in malokrvnim
zelo priporočeno od zdrav-
niških avtoritet.
Izborni okus.
Večkrat odlikovano.
Nad 6000 zdravniških priporočil.
J. SERRAVALLO, c. h. h. dvor. lekarnik
TRST-BARCELONA.

Meteorološko poročilo.
Vilma nad morjem 300-2. Srednji račni tlak 736-0mm.
Februar.
Čas opazovanja. Stanje barometra v mm. Temperatura v C. Vetrovi. Nebo.
16. z. pop. 726,3 3,4 sl. vzjvzh. oblačno
9. zv. 731,6 1,1 br. vzetr.
17. 7. zj. 738,7 -2,0 sl. sever. mgla
Srednja včerajšnja temperatura 1,5°
norm. -0,1. Padavina v 24 urah 26 mm.

Karel Semen
Tužnim srcem naznanjamo vsem
sorodnikom, prijateljem in znanem
zastopniku, da je naš ljubi sin,
oziroma brat, gospod
Karel Semen
danes zjutraj ob 9. uri, previden s
svetimi zakramenti za umirajočega, po
kratki, a mučni bolezni mirno zaspal
v Gosp. du.
Pogreb bo v soboto, dne 19.
februarja 1910. 594
Posmrtna maša se bodo služile.
V Ložu, dne 17. februarja 1910.
Karel Semen, c. kr. državni upravitelj,
oče. **Mara, Pavla, sestre,**
Miroslav in Botidar, brata.

Opredeljeno sobo
strogo ločeno in mir pred godbo, išče
tako gospodinja.
Ponudbe pod "Mir" na upravni-
štvo "Slov. Naroda". 576

Hlev s pritklinami
se odda v najem na Poljanski cesti 81.
Več se izve pri **L. Zakotniku,**
Dunajska cesta št. 40. 498

O dostojnosti
Sestavi
Edvin Rozman,
konces. učitelj plesa.
Cena 70 vin, s pošto 80 vin.

Ta knjižica vsega vsa potrebna navo-
dila, kako se je vesti v spodobni družbi.
Prez dobrih manir ni nikomur mogoče izha-
jati; človek je smešen in preziran. Obleka
sama ne stori človeka, treba se je tudi obna-
šati, kakor je navada med olikanimi ljudmi.
Iz knjige "O dostojnosti" posameznik lahko
vsakdo polnebnih naukov za primerno ve-
denje v vseh slučajih življenja.
Knjiga se dobiva v
"Narodni knjigarni"
v Ljubljani,
Prešernova ulica št. 7.

Učenec
star 13 do 15 let, poštenih staršev, s
primerno šolsko izobrazbo, se sprejme
v trgovino mešnega blaga pri **Ivanu**
Razberiku v Šmartnem pri Liti.
388

Gosposka oprava
kompletus, tudi razne umetniške
slike in jedilni servis itd., se radi
pomankanja prostora cene proda v
Kronevi ulici št. 19. 575

potnik
ki more dokazati, da je za prodajo
vina in slivovke na Kranjskem, Šla-
jetskem in Koroškem dobro uveljen.
Ponudbe je poslati na **Zagre-**
baški centralni podrum, Zagreb.

Samo 6 dni
Havre-New York
Francoske prekomorske družbe.
Edina najkrajša črta v Ameriko.
Veljavne vozne liste in brezplačna pojasnila daje za vse slovenske pokrajine **samo**
ED. ŠMARD
oblastveno potrjena potovalna pisarna
Ljubljana, Dunajska cesta št. 18
v novi hiši "Kmetke posojilnice", nasproti gostilne pri "Figovcu". 2940

Naznanilo.
V smislu razglaš. c. in kr. vojnega ministerstva z dne 1. svečana 1910,
odd. 13. št. 29 namerava ta **nabaviti potrebščine c. in kr. arma-**
de na oblačilih in materialijah iz sukna in drugih volne-
nih tkanin za čas od 1. januarja 1912 do konca leta 1921
potom javne konkurence

in vabi za to zmožne, solidne tvornice sukna, ki se morajo združiti v konzor-
cije, k udeležbi pri tej konkurenci.
Približna letna denarna vrednost dobave znaša:
3.561.000 K pri konzorciju za monturno skladišče št. 1 v Brnu in št. 4 na
Dunaju (Kaiserebersdorf);
1.526.000 K pri konzorciju za monturno skladišče št. 3 v Göttingu pri Gradcu in
2.912.000 K pri konzorciju za monturno skladišče št. 2 v Budimpešti.
Od dobaviteljev je položiti kavojo v blagu, ki znaša približno
1.780.000 K za brnsko-dunajski,
763.200 K za graški in
1.456.000 K za budimpeštanski konzorcij.
Pismene ponudbe je vložiti
do 2. majnika 1910
pri imenovanem ministru in mora vsak ponujajoči konzorcij založiti vadij,
ki je odmerjen z 178.080 K za konzorcije za monturna skladišča št. 1 in št. 4,
76.320 K za konzorcije za monturno skladišče št. 3 in
145.000 K za konzorcije za monturno skladišče št. 2.
Natančnejši podatki so razvidni v uradnem listu k "Wener Zeitung" in
v uradni "Laibacher Zeitung" z dne 15. svečana 1910 v polnem obsegu objav-
ljenega zgoraj omenjenega razglaš.
Ta razglas kakor tudi k njemu spadajoči posnetek pogodbe in ponud-
beni obrazec so na vpogled tudi pri intendantah vojaških krajevskih poveljstev, pri
zgoraj imenovanih monturnih skladiščih in pri trgovskih in obrtnih zbornicah.
Posamezne izvide posnetka pogodbe in ponudbenega obrazca morejo ponudniki
dobiti po 1 K za posnetek pogodbe in po 10 v za ponudbeni obrazec pri
monturnem skladišču št. 1 v Brnu.
V Gradcu, dne 4. svečana 1910.
C. in kr. intendant 3. voja.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.
Dolžniška glavica K 3.000.000.
Stritarjeva ulica št. 2.
Podružnice v Spiljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.
Priporoča promese na dunajske komunalne srečke à 18 kron, žrebanje dne 1. marca t. l.
glavni dobiček 300.000 kron.
Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4½%.

VEC 400
6001
NA
Najbolje sukno i pomodnurobu
nudi tvrdika
ANT-TOMEC
izvoz sukna
u Humpoku
(Češka)
Uzorec
habevo
frto

Ivan Bizovičar
nmetni in trg. vrtnar
Ljubljana, Kolezijske ul. 16
se priporoča za
nasaditev vrtov, parkov in
balkonov. — Velika izbira
cvetočih in listnatih rastlin,
vrtne, prezimujučih cvetlice
(perone), krasna cvetlična
grmovja, konifere, cvetlice
za okna in balkone.
Izvršuje šopke, vence in bukete
za razne prilike.
Delo umetniško okusno in po
solidnih cenah. 1542
Trgovina s cvetlicami itd.
Naročila na doželo hitro in vestno.

mlin in žago
Dopise pod "št. 222" na uprav.
"Slov. Naroda". 605
Vrtnarica
se sprejme takoj k 2 deklicama v
starosti 7 in 5 let. Želi se, da zna
klavir, petje in francoščino. 608
Naslov pove upravništvo "Sloven-
kega Naroda". 568

Tri žlice
železnatega vina le-
karja **Piccolija v**
Ljubljani, c. in kr.
dvornega založnika, vse
bujajo množino železa,
ki jo mora zaužiti od-
rasli človek vsak dan,
ako njegov organizem
potrebuje železa, v na-
sprotju z drugimi iz-
delki ki vsebujejo le
tako množino železa, ki
se dokazano nahaja v
vsakem namiznem vinu,
in torej nimajo nikake
medicinske vrednosti.
Pullit. steklenica 2 K.
373

C. kr. avstrijske državne železnice.
Izveleček iz voznega reda.
Veljaven od 1. oktobra 1909.
Odhod iz Ljubljane (juž. žel.)
7:03 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Trbič,
Jesenice, Trbič, Beljak, juž. žel., Gorico,
drž. žel., Trst, c. kr. drž. žel., Beljak (čez
Področico), Celovec.
7:28 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Grosuplje,
Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.
8:26 dopoldne. Osebn. vlak v smeri: Jese-
nice, Beljak, (čez Področico), Celovec,
Prago, Draždane, Berlin.
8:40 dopoldne. Osebn. vlak v smeri: Trbič,
Jesenice, Trbič, Beljak, juž. žel., Gorico,
drž. žel., Trst, c. kr. drž. žel., Beljak, (čez
Področico), Celovec.
1:22 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Gro-
suplje, Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.
8:28 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Trbič,
Jesenice, Trbič, Beljak, juž. žel., Gorico,
drž. žel., Trst, c. kr. drž. žel., Beljak, (čez
Področico), Celovec.
8:23 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Trbič,
Jesenice, Trbič, Beljak, (čez Področico),
Celovec, Prago, Draždane, Berlin.
7:40 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Grosuplje,
Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.
10 poneči. Osebn. vlak v smeri: Jesenice,
Trbič, Beljak, juž. žel., Gorico, drž. žel.,
Trst, c. kr. drž. žel., Beljak, juž. žel., (čez
Področico), Prago, Draždane, Berlin.
Odhod iz Ljubljane (državne železnice):
7:28 zjutraj: Osebn. vlak v Kamnik.
7:08 popoldne: Osebn. vlak v Kamnik.
7:10 zvečer: Osebn. vlak v Kamnik.
C. kr. državno-železniško ravnateljstvo v Trstu.

MINLOS^{ov} PRALNI PRAŠEK
Samo
je tisti, o katerem pravi znani in odlični kemik mline industrije, gospod dr. G.
DEITE v Berlinu, da ima veliko pralno moč
večje nego mlo ali mlo in soda
ne da bi se lotil perila.
Minlos^{ov} pralni prašek je torej najboljši
kar se more rabiti za pranje perila, varuje perilo kar se najbolj da misliti, je
poceni in daje
bliščečo beloto in je popolnoma brez duha.
Zavitok ½, kg stane samo 30 vln.
Dobiva se v trgovinah z drogerijami, kolonialnim blagom in milom.
Na debelo **L. Minlos, Dunaj, L. Mölkerbastel 3.**

Dobra
trgovina
modne stroke v Ljubljani na jako
dobrem prostoru s stalnimi od-
jemalci, se takoj pod jako ugod-
nimi pogoji proda.
Ponudbe takoj pod "Dobra trgo-
vina" na upravništvo "Slovenskega
Naroda". 561

Glavnik za barvanje las.
Z navadnim česa-
njem izbremenimo
sive ali rdeče lase
v pristno svetlo
plavo, rjavo ali pa
črne! Popolnoma
neškodljiv! Se rabi
lahko leta in leta.
Na tisoče v rabi! Komad 5 K. Razposilja
J. Schüller na Dunaju III,
Krieglergasse 61/30. 2248

Prvi
slovenski
izprašani
optik in strokovnjak
Dragotin Jurman
Ljubljana, Šelenburgova ulica št. 1.